

Dosarul nr. 2ra-427/22
2-19156863-01-2ra-06042022

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: D. Bosîi
Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Victor Baran în numele și interesele Valentinei Cîneva,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Cîneva împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea drepturilor salariale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă:

La 2 octombrie 2019, Valentina Cîneva a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, solicitând: anularea Ordinului nr.278 din 4 iulie 2019 cu privire la concedierea ei și a Ordinului nr.389 din 12 august 2019 cu privire la modificarea și completarea Ordinului nr.278 din 4 iulie 2019 cu privire la concediere; restabilirea în funcția de asistent social comunitar; încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, începând cu data concedierii, 4 iulie 2019, până la data emiterii hotărârii judecătorești de restabilire la serviciu, încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 9 iulie 2018, a fost angajată în funcția de asistent social comunitar în satul Lopățica, raionul Cahul pentru o perioadă nedeterminată, iar la 21 august 2018, a fost angajat în funcția de asistent social comunitar în satul Moscovei, raionul Cahul, pentru o perioadă nedeterminată.

În ambele cazuri angajatorul a fost Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul.

Din momentul angajării și pe tot parcursul activității, a exercitat cu onestitate și diligență toate obligațiile asumate prin contractele de muncă și nu au existat careva pretenții și obiecții referitor la activitatea sa, din partea angajatorului.

La 4 iulie 2019, prezentându-se la serviciu în satul Lopățica, raionul Cahul, aproximativ pe la ora 7:00, prin intermediul altui angajat al primăriei, la ora 11:00, a fost chemată de urgență să se prezinte la șeful Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul. Prezentându-se de urgență așa cum i s-a cerut, a fost anunțată că este concediată din serviciu.

Din cauza stresului și-a pierdut cunoștința fiind chemată salvarea, iar după asta a urmat un tratament ambulator indicat de către medicul de familie, care i-a deschis buletin medical din 5 iulie 2019 și a durat până la 26 iulie 2019.

La 26 iulie 2019, reclamanta a prezentat certificat de concediu medical șefului Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, însă a refuzat să-l primească, motivând prin faptul că este concediată.

Tot în aceeași zi a solicitat eliberarea copiei Ordinului cu privire la concediere, recepționându-l.

Reclamanta nu este de acord cu ordinul respectiv, deoarece drept temei pentru concediere a fost invocat art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, însă nu i-a fost efectuat nici un control de serviciu.

Totodată, drept temei pentru concediere au fost invocate prevederile art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii, pentru comiterea unei pretinse încălcări grave a obligațiilor de muncă.

A menționat că este membru al organizației sindicale, achită cotizațiile de sindicat, iar concedierea s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art. 87 din Codul muncii.

Nefiind de acord cu ordinul emis, s-a adresat cu o petiție Inspecției Teritoriale de Muncă Cahul și Inspectoratului de Stat al Muncii, invocând încălcarea legislației muncii.

Potrivit răspunsului nr.C-44 din 7 august 2019, Inspecția Teritorială de Muncă Cahul, a indicat asupra încălcărilor admise de către angajator.

Iar potrivit răspunsului nr.C-1009/19 din 22 august 2019, Inspectoratul de Stat al Muncii a comunicat că pentru restabilirea la locul de muncă urmează să se adreseze în instanța de judecată.

Ulterior, reclamanta a recepționat de la pârât un alt Ordin, cu nr.389 din 12 august 2019, cu privire la modificarea și completarea Ordinului nr.278 din 4 iulie 2019, cu privire la concediere.

Nefiind de acord cu ambele ordine, în scopul soluționării amiabile a litigiului dat, la 10 august 2019 și 28 august 2019, a depus în adresa Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, o cerere prin care a solicitat anularea ordinelor de concediere.

Valentina Cîneva consideră că a fost concediată ilegal, deoarece în ziua pretins invocată că nu a fost la serviciu, de fapt a fost prezentă la locul de muncă, îndeplinea conștiincios obligațiile sale de serviciu și nu a fost înștiințată despre careva atestare și cu atât mai mult despre muștrările aplicate.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Cîneva împotriva

Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea drepturilor salariale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a anulat Ordinul de concediere nr.278 din 4 iulie 2019 și Ordinul nr.389 din 12 august 2019, cu privire la modificarea și completarea Ordinului de concediere nr.278 din 4 iulie 2019.

S-a repus Valentina Cîneva, în funcția anterior deținută de asistent social comunitar.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, în beneficiul Valentinei Cîneva, salariul pentru absența forțată de la muncă, în mărime de 56 899 de lei.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, în beneficiul Valentinei Cîneva, suma prejudiciului moral, în mărime de 5 000 lei.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, în beneficiul Valentinei Cîneva, suma cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 5 000 lei.

La 15 ianuarie 2021, Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 24 decembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central, solicitând casarea integrală a hotărârii, ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul.

S-a casat integral, hotărârea din 24 decembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Cîneva împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea drepturilor salariale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că prima instanță în mod eronat a constatat existența încălcărilor de către angajator în procedura de concediere a reclamantei. Or acest fapt nu a fost probat.

Astfel, a reținut că instanța de fond a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de reprezentantul apelantului, neelucidând în hotărârea atacată motivul respingerii acestor probe.

Colegiul instanței de apel a constatat că de către Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, a fost respectată pe deplin procedura prevăzută de art. 87 Codul muncii, contrar celor invocate de intimată.

În context a menționat că faptul absenței Valentinei Cîneva de la locul său de muncă în satul Lopățica, raionul Cahul, de la ora 13:00 minute, a fost constatat de către membrii comisiei din cadrul Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul, prin explicațiile angajaților primăriei satului Lopățica, raionul Cahul, precum și recunoscut de către reclamantă, prin explicația depusă la 4 iulie 2019.

În concluzie, instanța de apel a remarcat că Valentina Cîneva la 2 iulie 2019, nemotivat a lipsit de la locul său de muncă din satul Lopățica, raionul Cahul, de la ora 13:00 până la 17:00 minute, ceea ce se încadrează în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii.

La 16 februarie 2022, prin intermediul poștei, Valentina Cîneva, fiind reprezentată de avocatul Victor Baran, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că soluția instanței de apel este în contradicție cu probele prezentate și legislația muncii.

Totodată, consideră că instanța de apel a încălcat esențial și aplicat eronat normele de drept material.

Reprezentantul recurentei a susținut că, concluziile instanței de apel sunt bazate doar pe drepturile angajatorului, dar nu și pe încălcarea drepturilor reclamantei sau necesitatea de a o concedia.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată recurentei la 30 decembrie 2021, prin intermediul poștei (f.d.156), iar cererea de recurs a fost depusă la 16 februarie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cahul cererea de recurs la 6 aprilie 2022, informând-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă până la data examinării recursului, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Victor Baran în numele și interesele Valentinei Cîneva nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Victor Baran în numele și interesele Valentinei Cîneva.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh